

A Hét

TÁRSADALMI, KRITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Lédermann Mór bélyegei

Amiből nem lenne szabad üzletet csinálni

GAZDASÁGI REMÉNYEK

Párisi emlék

Színház és mozi – Közgazdaság

Gazdasági remények

Minden jel arra mutat, hogy az az átmeneti gazdasági depressió, amely szinte természetes kísérőjelensége volt a rendkívüli idők rendkívüli intézkedéseinek, már oszladozóban van. A magyar társadalom minden fenyegető nehézség ellenére is az igazság győzelmébe vetett szilárd hittel és jogos reménykedéssel tekint a Felvidék felé, amelynek visszaszátolása feltétlenül új lendületet ad a jelenleg egy helyben veszteglő gazdasági életnek.

Most nem arról számolunk be, hogy hány pénzintézettel, ipartelevvel, milyen újabb nyersanyagforrásokkal gyarapodik majd a megcsönkített ország, hisz ezek az adatok a szakajtó hasábjairól már ismeretesek. Sokkal alapvetőbb fontosságúnak tartjuk azt az örömdetes tényrt, hogy a visszacsatolás révén legalább egy milliót számláló új fogyasztórétggel gyarapodik az ország lakossága. Olyan tömeggel, amely eddig a cseh ipari termelésnek volt kényszerű felvevője, amely cseh biztosítótársaságokkal volt kénytelen kapcsolatot fenntartani s amelynek anyagi erőforrásai idegen tájakra áramlottak.

A magyar fogyasztópiacnak több mint 12 százalékkal való remélhető felduzzadása olyan jelentős tényező, amely egymagában is feljogosít az optimizmusra. A magyar ipar és kereskedelem ezáltal visszanyeri régi természetes piacainak egy részét és termelési tevékenysége is az új helyzetnek megfelelő megnövekedett arányokhoz igazodhat. Minthogy a prágai imperializmus mesterségesen elorvasztotta a magyar Felvidék iparát, amely az önellátásra képtelenné vált, a magyar ipari termékek számára tekintélyes felvevőpiac nyílik meg a határsorompók eltávolításával. A megnövekedett termelés a munkanélküliség csökkentését idézi elő, egyúttal alkalmat ad a Felvidék munkásrétegének is a foglalkoztatásra.

Mert bizonyosra vehető, hogy a cseh kizsákmányoló politika áldozatai is tömegesen áramlanak majd kenyérért és munkáért az anyaország ipari központjai felé.

Viszont új tevékenységi körhöz és nagyobb lélekzethez jut a magyar kereskedelem, amely bekapcsolhatja működési rádiuszába a felszabaduló területeket. Nagy feladatok várnak a biztosítási szakmára is az élet és kárbiztosítási állományok átvételével, amelyre egyébként már teljes erővel fel is készültek vezető intézeteink. A Felvidék hitelezésének kérdése pedig a P. K. s a nagybankok fokozott és nagy szabású közreműködését kívánja meg az elorvadt északi parciümok pénzügyi talpraállításában. Mindezek olyan munkaszapo-

ratot jelentenek a magyar gazdasági élet egyeteme számára, amelyek minden bizonnyal felpozsdtó hatással lesznek pénzügyi és gazdasági vérkeringésünkre. Minden reményünk megvan arra, hogy a jelenlegi átmeneti megtorpanást a termelő és alkotómunka nagyarányu felledülése fogja követni, amely végre-valahára meghozza a régóta várt, a külvilág eseményeinek behatásától független „magyar konjunkturát“.

Ezek a gazdasági remények kísérik és fűtik a magyar kormányzat emberfeletti erőfeszítését a Felvidék visszaszerzéséért, amely küzdelemben töretlen egységben sorakozik mögötte az egész ország dolgozó és termelő társadalma.

Lédermann Mór bélyegei

Már napok óta éberén figyelünk, hogy a magyar Felvidék megsegítésére indított országos akció során, amelyre például a GyOSz vállalatai eddig már közel 400.000 pengőt adakoztak, milyen adománnyal fog jelentkezni Lédermann Mór, a pesti textilszakma multimilliomos kiváltságosa, akinek „áldozatkészsége“ felől olyan humoros legendák keringenek.

Őszintén szólva azt hittük, hogy Lédermann Mór ezt a fel-emelő alkalmat felhasználja majd a kaján szóbeszéd megcáfolására és olyan tekintélyes anyagi áldozatot hoz, amely megfelel vagyoni teherbíróképességének és levéteti a kalapot a legádázabb viccelővel is.

Nos, várakozásunkban ezúttal is csalódtunk, mert Lédermann Mór bélyegek ezúttal is hű maradt önmagához. Tudvalevő, hogy van neki egy saját házi egyesülete, az OKISz, amely őt ünneplheti elnökének és tevékenysége nagyrészt abban merül ki, hogy évenként „tehetségkutató versenyeket“ rendez és a nyerteseket különböző vállalatoknál — ő, nem Lédermann Mórénál — sovány kezdőfizetéssel elhelyezi. Ezek az alkalmak azonban mindig együtt járnak Lédermann elnök úr tüzes ünneplésével.

A felvidéki segítőakciót ezúttal is sietett Mór bélyegek egyesülete nyakába varrni. Ahelyett, hogy mondjuk 80—100.000 pengőt utaltatott volna ki a saját

pénztárából — ahol még mindig jócskán maradt volna néhány millió — közhírré tette, hogy az OKISz bélyegakciót fog indítani, százezerszámba bocsát ki iparosok és kereskedők között akcióbélyegeket és az így összegyűlt pénzt juttatja a „Magyart a magyarnak“ alap céljaira. A bélyegok kiállításának költségét nagylelkűen magára vállalta.

Bár mélységesen meg vagyunk hatva az „áldozat“ nagyságától, nem mulaszthatjuk el megjegyezni, hogy Lédermann Mór ezek szerint ismét a mások — kisiparosok, kereskedők — pénzével jótékonykodik, hiszen az ekként összegyűlt összegeket nem az ő, hanem az OKISz tagjai zsebéből varázsolja elő. Amellett persze számot tart arra, hogy a pompás ötletért ezuttal is viharosan körülönnepeljék.

Igy fest tehát a valóságban Lédermann Mór áldozatos nagylelkűsége. Amelynek árát filléres gondokkal küszködő kisemberekkel fizetteti meg. Pedig igazán módjában állott volna neki, hogy egy kivételesen gavalléros gesztussal megmutassa, hogy ez egyszer ő is hajlandó közcélra a saját kasszájából áldozatot hozni.

Csak hogy ez esetben ellenkezésbe jutott volna önmagával. Már pedig senki sem követelheti meg ugyebár tőle, hogy megcáfolja önmagát és azt a hirt. mely köréje fonódott.

Nem, Lédermann Mór következetes maradt. Amíg mások adnak, ő továbbra is szerényen a háttérben marad. Csak a tömjénező tapsokat aratja le.

Ugy látszik, hiába változnak az idők, Lédermann Mór csak azért sem változik velük! . . .

Amiből nem lenne szabad üzletet csinálni

A légvédelmi könyvdömping kulisszatitkai

Amióta a légvédelmi rendszabályok komoly formákat öltöttek és a legszigorubb rendelkezések léptek életbe abban az irányban, hogy a háztulajdonosok is kötelesek óvóhelyek építésével minden előzetes intézkedést megtenni,

valósággal elárasztották a fővárost a különböző, hangzatos című légvédelmi kiadványok ügynökei.

Egyes alkalmi kiadók máról-holnapra felfedezték a légvédelemben rejlő konjunkturát és sebtében összetakoltak néhány közismert rendelet, előírás és tájékoztatás kompillálásával különböző légvédelmi ismertetőket, amelyeket jutalékos ügynökök útján drága pénzért igyekeznek rátukmálni a bankóra, vállalatokra, legutóbb pedig a háztulajdonosokra is. Ezeket a selejtes, értéktelen füzeteket nem ritkán 8—10 pengőért sózták rá a tájékoztatlan vevőkre és akvizíciójuk során nem riadnak vissza attól sem, hogy hivatalos jellegűt színleljenek és azt állítsák, hogy e füzetek megvétele kötelező.

Ezzel szemben mondanunk sem kell, hogy ezek mögött az alkalmi kiadványok mögött nem áll semmiféle hivatalos testület és csupán néhány olyan műakad a légvédelmi könyváradatban, amelyet illetékes tényezők is felülvizsgáltak és megvételre ajánlottak. Ezek közül megemlíthetjük Petrőczy Kálmán nyugalmazott ezredes, a Légvédelmi Liga egyik vezetőjének könyvét és Forgács József rendőrfőfelügyelő „Magyar Légvédelem“ című művét, amely már második kiadásában jelent meg. Mindkét kiadvány alapos felkészültségről

és teljes szakszerűségről tanuskodik és tartalmilag is mindenben megfelel a követelményeknek.

Viszont a legutóbb dömpingszerűen piacra dobott légvédelmi kiadványok tulnyomó része egyáltalán nem állja ki a kritikát és szemmel láthatóan csak azt célozza, hogy a

közérdekű jelleg hangoztatásával megtévessze a járatlan közönséget.

Miután itt igen fontos nemzetvédelmi és biztonsági kérdésről van szó, az illetékes tényezők helyesen tennék, ha rendet teremtenének a légvédelmi kiadványok dzsungelében és pontosan megjelölnék azokat a kiadványokat, amelyek megvétele közérdekből ajánlatos.

Meg kell végül még említeni, hogy a pesti Cityben működik egy könyvügynökség, amely nagyobb tételekben jóval olcsóbb áron vesz át a kiadóktól légvédelmi könyveket és plakátokat és azokat

ügynökei útján gyakran hivatalos jelleg színlelésével öt-hatszoros áron adja el főként a közgazdasági vállalatoknak.

Már pedig szerintünk a légvédelem olyan nagyfontosságú feladat, amelyből nem lenne szabad egyes mohó magánvállalkozóknak zsiros üzletet csinálni, ha pedig rájuk bizonyul, hogy emellett még ál-hivatalos eszközöket is igénybevesznek, úgy a lehető legszigorubbán kell eljárni ellenük.

SZÍNHÁZ • MOZI

Hetek óta...

Hetek óta megy egy műsor Buda-pest legkisebb és legokosabb színházában, a Pódiumban. Hetek óta megy és még hetekig kell mennie, mert az „Elő az okmányokkal!” gyűjtőcímű műsor a kabaréirodalom teteje. Dísteljesítmény. A szellem ezer színének káprázatos mozaikja. Mert a szellem, Hölgyeim és Uraim — ezerszínű. De ebből az ezer színből Békeffy Lászlónak legalább nyolcszáz jutott.

Amit Békeffy László konferálásban, színjátszásban és kabaréírásban nyújt, az egészen egyedülálló és utánozhatatlan. Az egész műsor — talán két kis darab kivételével az úgynevezett „történelmi idők” jegyében folyik — tehát a napi poli-

tika persziflázsa. És milyen perszifláz! Nem véletlen az, hogy ez a kis színház megnyitása óta nagy-szerűen megy. Békeffy László és a kitűnőnevű zeneszerző: Komjáthy Károly biztos kézzel vezetik a bonbonier-nagyságú és franciásan finom Pódiumot és hónapról, hónapra jobban és jobban meghódítják a közönséget.

Az „Elő az okmányokkal!” című műsorban Békeffy Lászlón kívül a szép és egészen egyéni Kondor Ibolya, a pompáshumorú Komlós Vilmos, a dekoratív megjelenésű Harcos Irén, a tehetséges Mihályi Ernő főrészesei a maradéktalan sikernek, melyhez a színház teljes művészszemélyzete elismerésre mé-

Párisi emlék

Az emlékek gyakran visszaütnek, de olykor meg is cirógatnak az emberi életben. Barátunk, az elmondandó eset hőse párisi fiatalkori emlékeinek kellemes utórezgéseit érezhette a minap.

Meg kell mondanunk, hogy barátunk nem tartozik a társadalom termelőrétegéhez, legfeljebb ötleteket termel abban az irányban, hogyan lehetne a napi gondokat egy-egy sikerült pumpolással eloszlatni. Hol állástalan diplomásnak, hol szerkesztőnek adja ki magát, de persze lap helyett ő jelenik meg a vállalatoknál, hogy kisebb-nagyobb összegeket ki-ügyeskedjen.

Irjuk meg leplezetlenül: hő-sünk álhlírlapíró. Nem riad vissza a legvakmerőbb blöfföktől sem, hogy „tartsa a színvonalat.”

A minap egy nagyobb textil-vállalathoz állított be. Am a sajátóintézőnél sehogy sem boldogult és az, — talán, hogy lerázza —

a vállalat igazgatójához utasította, hogy próbáljon annál szerencsét.

Be is kopogtatott az igazgató előszobájába, de a titkárnő semmi jóval sem kecsegtette, mondván, hogy az igazgató úrnak konferenciája van.

Korgó gyomru barátunk azonban nem tágitott. Bejelentette magát és kitartóan várakozott. Multak a keserves félórak és ő még mindig ott lebzelt az igazgatói folyosón. Végre kinyílt az ajtó, egy elegáns úr lépett ki rajta és szúrósan végignézte hő-sünket, aki zavartan fesszengve álldogált előtte. A kínos szemle végén az igazgató — mert ő volt az, — megszólalt:

— Mondja kérem, volt ön Párisban?

Hő-sünk fellelékezett.

— Hogyne lettem volna! — felelte fellelékezve. Évekig voltam kint!

— Mikor?

— Ugy 18 évvel ezelőtt.

— És hol dolgozott?

tó igyekezettel és ügyességgel járul hozzá.

n.

Jusnij

A híres Kék madár-társulat kiváló tehetségű igazgatója, az orosz író-konferanszié, Jusnij, ötvennégy éves korában meghalt. Tüdőgyulladás végzett a világnak ezzel a mindig mosolygó nagy hontalanjával, akit Budapest közönsége is rendkívül szeretett. Jusnijt zsenialitása, kedves közvetlensége, izlése és nagyvonalu tudása tette azzá, ami volt. A Kék madár-kabaréval új műfajt teremtett és ennek a műfajnak utánozhatatlan művelője és irányítója volt. Halála nemcsak az egész művelt Európában, hanem Budapesten is mélységes részvétet keltett.

Kis hírek a nagy városban

Rott Sándor és Salamon Béla ismét együtt lép fel — hosszú idő után a Komédiában. Már csak a méltatlanul elhanyagolt Steinhardt Géza hiányzik, hogy a nagy nevet-

— Kérem tányért mosogattam, könyveket árultam, aztán a Renault-gyárban is dolgoztam, mint napibéres ...

Az igazgató úr most már nyájasabban kérdezte:

— Nos és nem emlékszik rám?

Hő-sünk agya hirtelen megvilágosodott. Párisi emlékei egyszerre felrajzoltak.

Persze, azért volt olyan ismerős ez az úr ...

— Ön... ön... dadogta — ott dolgozott velem együtt!

— Ugy van! — felelte az igazgató. Én mindjárt megismertem. Szóval maga nem szerkesztő.

— Nem, kérem ...

— No mindegy. Menjen csak a pénztárhoz, addig áttelefonálok ... De kérem, felejtse el, hogy mi Párisban együtt dolgoztunk ...

Barátunk — tekintettel a kapott összeg nagyságára — sürgősen rá is borította a feledés fátylát erre a szerencsés pillanatban felbukkant párisi emlékre ...

tető együttes verhetetlenül együtt legyen. — *Kemény Oly és Forgács Boriska* a „Szőke duett“ néven di-
zódzettet csináltak és már alá is
írták szerződésüket Cannes-ba. —
Dezsiré a címe *Sacha Guitry* új
filmjének, melynek címszerepét —
egy inast *Sacha Guitry* játssza.
Még Párisban is csak tizenhatéven
felülieknek engedélyezték a filmet.
Vajjon mi megláthatjuk-e? — *Csor-
tos, Jannings, Fritz, Kortner* után,
most a nagy francia színész, *Harry
Baur* játssza *Pál cárt*, az Oroszor-
szág című *Neumann-darab* filmvál-
tozatában, a *Zsarnok-ban*. — *A Vá-
rosi színház* felújítja *Fall Leo* re-
mek operettjét: Az elvált asszony-t.
A címszerepet *Honthy Hanna* játsz-
sza. — *Az Operaház*, mint olvashat-
tuk, felújítja a *Lohengrint*. A fel-
újítás egyik főérdekessége, hogy
az opera librettóját *Lányi Viktor*
átírdogozta és modernizálta. — *Rö-
videsen* bemutatják az új *Arzéne
Lupin* filmet. A roknszenves frak-
kos kalandor újabb kalandjait nagy
érdeklődéssel várja Budapest mozi-
közönsége.

A Debreceni Első Takarékpénz- tár közgyűlése

A Tiszántúl vezető pénzintézete,
a Debreceni Első Takarékpénztár a
napokban tartotta meg 92-ik évi
rendes közgyűlését, amelyen az igaz-
gatóság összes javaslatait egyhan-
gúan fogadták el. Az előterjesztett
nagyfontosságú javaslatoknak la-
punk multikori számában már rész-
letesen helyt adtunk. Az intézet uj-
jáalakított igazgatóságának tagjai-
vá megválasztották *Milos Györ-
gyöt*, aki egyúttal elvállalta az el-
nöki tisztségét is, dr. *Lindenberger
Jánost*, *Uray Sándort*, *Benyáts
Emilt*, *Laubner Józsefet*, *Kardos
Gyulát*, *Dulcz Antalt*, *Versényi Ti-
bort*, dr. *Benkő Gézát*, dr. *Haendel
Vilmost* és dr. *Váradi-Szabó Já-
nóst*. A felügyelőbizottság tagja
lett: *Gruber Géza*, *Jóna János*, *Ko-
lozsváry László*, dr. *Kontsek Mik-
lós* és *Martinek Ferenc*. A takaré-
pénztár alelnökei: dr. *Lindenber-
ger János* és *Uray Sándor* lettek.

De meg ne írja Szerkesztő úr!

hogy Gerő István, a pesti film-
trösztvezér egyik személyautója is
átesett a „sorozáson“ és alkalmas-
nak találtatott.

★

hogy Tahy Anna Mária, a Bel-
városi Színház nagy sikert aratott
naivája a Reinhardt-szeminarium-
ban kezdte színtanulmányait, majd
Pesten Heteyi Arankánál tökélete-
sítette tudását. Bókay János vígjá-
tékanak naivaszerepét először Tu-
ray Idára osztották ki, majd Tahy
Anna Máriával is elpróbáltatták
és végképen rája osztották. Emiatt
Turay Ida sürgősen beteget jelen-
tett és a svábhegyi szanatóriumba
vonuli.

★

hogy az Elisée-kávéház pompá-
san berendezett, világvárosi látvá-
nyosságnak is beillő hatalmas új
helyiséggel bővült, amelynek való-
sággal csodájára jár az egész pesti
közönség.

★

hogy a zászlókészítő és himzőipar
nagy mértékben fellendült a Felvi-
dék közeli visszatérésével kapcsola-
tban. Az összes üzemekben éjjel-
nappal szakadatlanul készülnek a
nemzetiszínű lobogók.

★

hogy nagy vetélkedés folyik a
magyar színigazgatók között, me-
lyikük játszhaszon legelsőnek a
most felszabadult Ipolyságon. Hír
szerint vitéz Bányk Róbert stag-
gione-társulata kap elsőnek játszási
engedélyt.

★

hogy az újságírói és kiadói ka-
mara mintegy 4500 agja közül 800
tartozhat a 20 százalékos kategó-
riához. Az 1919 előtt kikeresztelke-
dtek és a frontharcosok azonban
nem számítanak egyik csoporthoz
sem.

★

hogy a Komédia egyik tehetsé-
ges, fiatal tagja, Solymossy Lici

egyre jelentősebb szerepeket kap es
már más színházak vezetői is fel-
figyeltek rá. Legközelebb már egy
kisebb táncoszübrett-szerepet osz-
tanak a 17 éves, feltűnően csinos
színésznőre.

★

hogy Szőnyi Lenkét emlegetik az
utóbbi időben, mint a Művész Szín-
ház leendő bérlejét. A terv azonban
meghiúsult, mert a kitűnő dízőz
titkos társa és finanszírozója, egy
többszörös pesti kávéháztulajdonos,
családi okokból visszalépett a tár-
sulástól.

★

hogy legközelebb Londonban ke-
rül bemutatásra Békeffi László és
Faragó Dezső György mulatságos
alapötletű, kacagtató revüje, mely-
nek premierjén a szerzők is részt-
vesznek.

★

A Trieszti Generali Biztosító új
vezérigazgatójává vitéz técsői Mó-
rica Istvánt nevezték ki, aki e hét
szerdáján már el is foglalta hivatá-
lát. Ez alkalomból a vezetőség és a
tisztviselői kar melegen üdvözölte.
Az új vezérigazgató, aki a Hitel-
bankban elfoglalt tisztségénél fog-
va régi kapcsolatokat tart fenn a
biztosítási szakmával, kijelentette,
hogy minden erejével a 101 éves,
világhírű Generali Biztosító továb-
bi fejlesztésén fog munkálkodni.
Egyébként az új vezérigazgató a
legelső adandó alkalommal látoga-
tást tesz a Generaľi trieszti köz-
pontjában.

HYPEROL

PÁRISI KALAND

REGÉNY

(8) Irta: NAGY KÁROLY

— De Nju... hát tulajdonképpen mi történt vele?

— Nos, valószínűen gyanússá tette magát. Guido Franelli ma reggel észrevette, hogy a titkos ajtó kulcsai és egy csomó más kulcs hiányoznak. Njura gyanakodott és feljelentette. A detektívek kimentek a szállójába és Nju nem látott más lehetőséget.

— Borzasztó...

— Ha életben marad, magát is magával rántja és a maga élete ezúttal fontosabb.

— Igen. Értem halt meg.

— Ezen most ne gondolkozzék. Ha fordítva osztották volna magukra ki a szerepet, akkor most maga feküdne holtan azon a dívánon és ő utazna vissza velem a nagyszerűen végzett feladat diadalmas érzésével. Nem büszke?

— Nem. Nagyon szomorú vagyok.

Lehunyt szemei előtt megjelent a kaméliás hölgy arca, mosolyogva, tele vitalitással és ígérettel. És János úgy érezte, hogy ez az egész dolog, amiben több mint két hónapja él, felesleges és reménytelen boldogság.

Yvette.

Tamás János az ezután következő két hétben nem kapott megbízást. Azt akarták, hogy pihenjen és szórakozzon, mert az idegeit nagyon megviselte az utóbbi hetek rengeteg izgalma.

Egy este színházba ment. Szórakozottan üldögélt a páholy mélyén és unatkozva nézte a görklök stereotip táncát.

Előadás után kószálni kezdett az éjszakai Párizsban. Észre sem vette, hogy a Montmartre-ra ért.

Egyszerre eszébe jutott az adóssága. Yvette.

— Vajjon megtalálom-e? — gondolta és a kocsma felé indult.

Az ajtó előtt megállt. Jól esett, hogy most elegáns és tisz-

lépésre meglátszik rajta a jómód.

Megigazította a fehér nyakendőjét és belépett.

Igen. A kiskocsmá ugyanaz volt. Szinte ugyanazok az arcok, akiket két hónappal ezelőtt éhesen és elesigázva látott. Ott ült Yvette. Most is kedves és nagyon fiatal. Teljesen egyedül van. Félig nyitott szájjal, csodálkozva nézi a cilinderes jóképű urat, akin frakk és fehér selyembélésű belépő van és aki mégis ugyanaz a Tamás János, akit ő egyszer megmentett az éhenhalástól.

Hitetlenkedve, halkan mondta.

— Jean?

— Igen — bólintott János és nagyon jól érezte magát.

Milyen más volt a mozdulat, mikor megfogta a széket és leült a lány mellé.

— Csodálkozik? — kérdezte.

— Igen.

— Miért? Megmondtam magának, hogy visszajövök egyszer és revansálom a szívességét. Nem emlékszik?

— De igen. De nem gondoltam, hogy viszontlátom még és még kevésbé, hogy így látom viszont. Mi van magával?

— Amint látja, rendbejöttem.

— Igen.

— Nos, akarja velem tölteni az estét?

— Szívesen.

— Vacsorázott már?

— Nem. Most jöttem.

— Akkor vacsorázzunk együtt.

— Igen — mondta boldogan és kissé zavartan Yvette.

A vacsoránál állandóan Yvette beszélt. Mindent külön-külön megbeszélte Jánossal. A frakkja szabását, az ujján a szikrázó solitairet, arany cigarettatárcáját, rózsalevélszopókás egyiptomi cigarettáit.

Utána taxiba ültek és bárba mentek. Pezsgőt ittak és táncoltak. Yvette becsipett egy kicsit

és nagyon jókedvű volt. János azonban kis idő múlva ideges lett. A néma utitárs kísértett újra. Az egyik páholyban szmokingos, középkorú férfi ült és Jánosnak úgy tetszett, hogy őt figyel.

Odaintette a főpincért.

— Balról a hetes páholyban ül egy úr. Ki az?

— Nem tudom, kérem.

— Fizetek.

— Igenis.

Mikor a főpincér elment, János a lányhoz fordult.

— Megyünk, Yvette!

— Ne menjünk még, Jean, oly jól érzem magam.

— De igen, megyünk — mondta türelmetlenül, kemény hangon János.

Yvette engedelmesen felvette kis fekete selyemkabátját és indult. Az ajtóban egy „mozgó ékszerésszel” találkoztak. János intett neki és megvárta a foyerban.

— Mije van?

Turkálni kezdett az ékszerek közt és kiválasztott egy csinos kis briliáns gyűrűt. Kifizette és átnyújtotta Yvettenek.

— Kárpótlásul, hogy el kellett jönnöd.

Yvette boldogan mosolygott.

— Köszönöm — mondta.

Sétáltak vagy egy órát. Betértek egy bistroba és megittak egy coctailt, aztán megint kószálni kezdtek. Yvette hozzásimult Jánoshoz és jókedvűen fecsegett.

— Feljössz hozzám? — kérdezte János.

Yvette megállt egy pillanatra és lehajtotta a fejét.

— Igen, — mondta aztán halkan — egy feltétellel.

— Nos?

Nem nézett a férfitra, úgy mondta:

— Ha nem fogsz akarni pénzt adni nekem.

Kedves Vezérigazgató Mr!

örömmel számolok be Önnek arról, hogy a TEBE vezetősége, felismerve a mai idők fokozott hazafias kötelességeit, — karöltve valamennyi TEBE tagintézettel — nagyarányú és messzehangzó propagandát kezdett a külföldön Magyarország igazsáért, a Felvidékért, magyar véreink visszaszerzése érdekében. Német, francia, angol nyelvű ismertetések ezreit küldötte széjjel, amelyet egy térkép egészít ki. Ez a térkép is Magyarország igazát dokumentálja és a TEBE valamennyi bank és takarékpénztári tagja minden külföldre szóló levélhez mellékelni fogja. A nagy és szent cél érdekében kereskedőházak, exportőrök, stb. cégek, akiknek külfölddel nexusaik vannak, a TEBE vezetőségétől korlátlan számban kaphatnak ilyen többnyelvű magyar igazságot hirdető kiáltványt.

★

A Hitelbank tisztviselői, a legkisebb altisztától a vezető funkcionáriusokig, mind adakoztak a Horthy Miklós Repülőalagra. A gyűjtés összeredménye 4300 pengő volt.

★

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank tisztviselőinek lelkesedését elismerés illeti, azért a nemes cselekedetükért, amellyel a maguk körében gyűjtést indítottak a felvidéki magyarok nemzeti színű zászlói céljára és ezer pengőt gyűjtöttek össze. Az összeget a bank tisztviselőinek küldöttsége vitte el a Társadalmi Egyesületek Szövetsége elnökségéhez.

★

A kormányzó Törley Bálint orsz. képviselőt a kereskedelem és közlekedésügyi minisztériumba államtitkárnak nevezte ki. Törley kiváló kvalitásai közismertek, valamint az a gyakorlati szaktudás, amely az új államtitkár nevét is régóta fémjelzi. Törley államtitkáron keresztül az agrárszemponatok is fokozottabban érvényesülnek az értékesítési szervezet működésében és általában a gazdaságpolitikában. Kinevezését széles körökben örömmel fogadták

és az új államtitkár működését már meg is kezdte. Itt említjük meg, hogy Törley Bálint annak idején vezetőszeretett a jugoszláviai Magyar Pártban is és a „Hiriap” című szabadkai magyar napilapnak is egyik irányítója volt.

★

Sulyos gyász és veszteség érte a magyar vas- és gépipart, de egyben az egész magyar gazdasági életet is. Kedden, október 11-én reggel, hosszas betegség után, 69 éves korában elhunyt Kende Tódor kormányfőtanácsos, a Magyar Vasművek és Gépgyárak Országos Egyesületének, ny. ügyvezető-igazgatója. Kende Tódor élete, munkája és egész egyénisége összeforrott a magyar iparral, melynek egyik legmarkánsabb és legeredményesebb reprezentánsa volt, különösen azokban az időkben, amikor nehéz küzdelmeket kellett folytatni a magyar ipar védelméért és belföldi pozíciójának megerősítéséért.

★

Ipolyság visszacsatolásával két magyáreredetű pénzügyintézet került vissza hazánkba. A Hontmegyei Népbank és az Ipolysági Takarékbank az a két pénzügyintézet, amelyek elsőnek kerültek át hozzánk, de reméljük, hogy már a legközelebbi napokban sorozatosan lesz módunkban beszámolni a többi magyar pénzügyintézetek visszatéréséről, amelyek mind magyar vonatkozásúak és amelyek a húsz évig tartó megszállás alatt is az elszakított magyarság megbízható hitelforrásainak bizonyultak. Az átkerült Hontmegyei Népbankot és az Ipolysági Takarékbankot a TEBE vezetősége megleghangú táviratban üdvözölte.

★

Jakabb Öszkár m. kir. titkos tanácsos, a Pénzügyintézeti Központ elnöke, néhány nappal ezelőtt szabadságra utazott. Jakabb Öszkár szabadságát Olaszországban tölti, ahonnan csak a hónap vége felé érkezik vissza.

★

A Magyar Olasz Bank új elnöke

Romanelli ezredes — amint értesülünk — még ebben a hónapban véglegesen Budapestre költözik és aktív részt fog venni a bank vezetésében, ami abban is kifejezésre jut, hogy régi jól kipróbált magyar olasz összeköttetéseit gyümölcsöztetni fogja az ország gazdasági élete és bankja javára. A Magyar Olasz Bankban egyébként más személyi változások is készülnek. Értesülésünk szerint Karátson Antal dr. nyugalmazott pénzügyminiszteri tanácsos ügyvezető igazgató nyugdíjazása már befejezett tény. Karátson és a bank között az erre vonatkozó megállapodás már létre is jött, úgy hogy ez a kiváló főtisztviselő a napokban már búcsút is vesz a banktól.

Vegyen

osztály sorsjegyet

Török Bankház

Bpest, IV., Szervita-tér 3.

Terézkörutí Színpad

Az úgynevezett szerelem

Vígjáték 5 képben

Írta Claude Bonnet, magyar színpadra írta: Zágon István

Gombaszögi Ella, Szepes Lia, Ladomerszky Margit, Puskás Tibor, Rácz Vali, Dán Etelka, Haraszthy Mici, Fenyő Emil, Fenyő Árpád, Fülöp Sándor fellépésével.

Rendező: Tarján György

Díszlet: Báthly István

Minden vásár- és ünnepnap délután 5 órakor olesó helyárrakkal

Tel.: 120—817 Kezdeté 10-kor

Közgazdasági hírek

IFJ. DR. METZLER JENŐ, AZ OFA ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓJA

Széles körben kelt örömet a hír, hogy az Ofa igazgatósága dr. Metzler Jenőt ügyvezető igazgatójának hívta meg. Ifj. dr. Metzler Jenő, aki Metzler Jenőnek, a MOKTÁR elnök-vezérigazgatójának fia, évenként át a Szent Lukácsfürdő igazgatója volt. Kiváló képességeit most új pozíciójában fokozottabban érvényesítheti.

LAMOTTE KÁROLY KÉRTE A TŐZSDÉRE VALÓ FELVÉTELEÉT

Az elmúlt napokban többen folyamodtak tőzsdetagságért. Közöttük dr. Lamotte Károly, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank új vezérigazgatója. Ajánlói a Kereskedelmi Bank, dr. Stein Emil és Hernádi Antal voltak.

A NASICI TANNINGYÁR ÉS GÖZFÜRÉSZ RT.

még ebben a hónapban megtartja mérlegmegállapító igazgatósági ülését. A vállalat közgyűlése valószínűleg november elején lesz.

A MAGYAR TEXTILGYÁROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

folyó hó 13-án tartotta dr. Buday-Goldberger Leó elnökleite alatt ezidei rendes közgyűlését, fennállása óta a negyvenegyediket. A közgyűlés — amelyen a tagok szokatlanul nagy számban vettek részt és amelyen megjelent Weiss Fülöp, az egyesület díszelnöke is — egyhangú lelkesedéssel hódolatát fejezte ki Horthy Miklós kormányzónak, továbbá táviratilag üdvözölte Imrédy Béla miniszterelnököt. A közgyűlés Isten áldását kérte régi határaink visszaszerzésére irányuló országépítő munkának mielőbbi beteljesítésére. A közgyűlés azután megejtette az alapszabályszerű formálításokat, végül Morvai Izsó javaslatára köszönetet szavazott az elnökségnek és a titkárságnak az elmúlt évben is kifejtett eredményes munkájukért.

DR. BUDAY-GOLDBERGER LEÓ

f. hó 6-án érkezett vissza Budapestre északamerikai utazásáról. Közel két hónapig volt Amerikában, ahol is fontos nyersanyagbeszerzési tárgyalásokat folytatott.

AZ ASTRA BIZTOSÍTÓ INTÉZET

most tette közzé mérlegét, amelyből kitűnik, hogy igen kedvező fejlődését, reális üzletpolitikáját és elsőrendű szervezetét granasztói Rihmer László vezérigazgató irányítása eredményezte.

KINEVEZÉSEK A KERESKEDELMI BANKNÁL

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank igazgatósága a folyó év október 19-én dr. Teleszky János v. b. t. t. elnökleite alatt megtartott ülésében dr. Lamotte Károly vezérigazgató előterjesztésére kinevezte igazgatókká dr. Grynæus Dezső, Kovácsy Dénes, dr. Lányi József, dr. Podovszky József és dr. Simonsits Elemér aligazgatókat, továbbá aligazgatókká Mikuska Géza, dr. Milos Endre, dr. Raisz György és báró Roszner Ervin cégjegyzőket, cégjegyzőkké báró Hazai Miklós és dr. Siklóssy György titkárokat, végül fiókgazgatóvá Hudi József urat.

A POSTATAKARÉKPÉNZTÁR ÚJ VEZETŐJE

Tormay Bélának, a Postakarékpénztár kiváló vezérigazgatójának szolgálati éveit betöltése után való nyugalomba vonulásával új vezető került a Postakarékpénztár élére dr. Jakabffy Károly pénzügymisztériumi osztályfőnök személyében. Jakabffy Károly nemcsak elméleti pénzügyi szakember, hanem pénzügyminisztériumi hosszú működése során bizonyosságot tett arról is, hogy gyors ítélőképességével, milyen eredményesen tud dönteni a legbonyolultabb gyakorlati kérdésekben is.

A RICHTER GEDEON-GYÁR TÖLTŐÁLLOMÁSA MEXIKÓBAN

A Richter Gedeon Magyar Gyógy-vegyészeti Gyár nagy sikerét bizonyítja az, hogy a legtávolabbi piacokon is ismerik márkáit. Így,

amint értesülünk, néhány esztendővel ezelőtt egy szegedi származású gyógyszerész, Kiss Jenő telepedett le Mexikóban, ahol töltőállomást létesített a Richter-féle vegyiszerek feldolgozására és forgalmazására. A Richter Gedeon gyár mexikói sikere a magyar gyógyvegyiparnak egyik legszebb eredménye.

A STANDARD VILLAMOSSÁGI RT.

október 11-én tartott igazgatósági ülésén Halász Béla, aki 35 éves szolgálati jubileumát két évvel ezelőtt ünnepelte és a vállalatnak 9 éven át volt igazgatója, bejelentette állásáról való lemondását és kérte nyugdíjazását. Az igazgatóság a bejelentést tudomásul vette és Halász Bélát állásától saját kérelmére felmentette. Ugyancsak nyugdíjba vonultak: György Károly okleveles gépészmérnök igazgató, a mérnöki osztály vezetője és Robicsék Mór aligazgató, a könyvelés vezetője. Vezérigazgatóvá kinevezték: Sziklai Ernő okl. gépészmérnököt, a vállalat eddigi üzemigazgatóját. Igazgatói kinevezést kaptak: vitéz Kocsis János és Istvánffy Edvin okl. gépészmérnök, cégvezető főmérnök. Cégvezető főmérnökké nevezetett ki Virava János okl. gépészmérnök és cégvezetővé Domonkos Kelemen.

BERNÁT ISTVÁNT A HANGYA ELNÖKÉVÉ VÁLASZTOTTÁK

A napokban igazgatósági ülést tartott a Hangya, amelyen Bernát Istvánt, a Nemzet Bank volt alelnökét a Hangya elnökévé választották. Ugyanakkor a szövetkezet alelnöke Bernát helyett Wünscher Frigyes vezérigazgató lett. Balogh Elemér helyét a Hangya Ipar Rt. igazgatóságában Dömötör Lajos-sal, a szövetkezet ügyvezető igazgatójával töltötték be, akit egyhangulag a Hangya Ipar elnökévé választottak.

Felelős szerkesztő és kiadó:

NAGY KÁROLY

A HÉT

szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapest, V, Koháry-u. 19-b.
Minden cikkért szerzője felel.

Viktória-nyomda, Király-u. 9.